

ΘΑ ΓΙΝΟΜΑΣΤΑΝ ΚΑΛΥΤΕΡΟΙ ΜΕ ΚΑΛΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

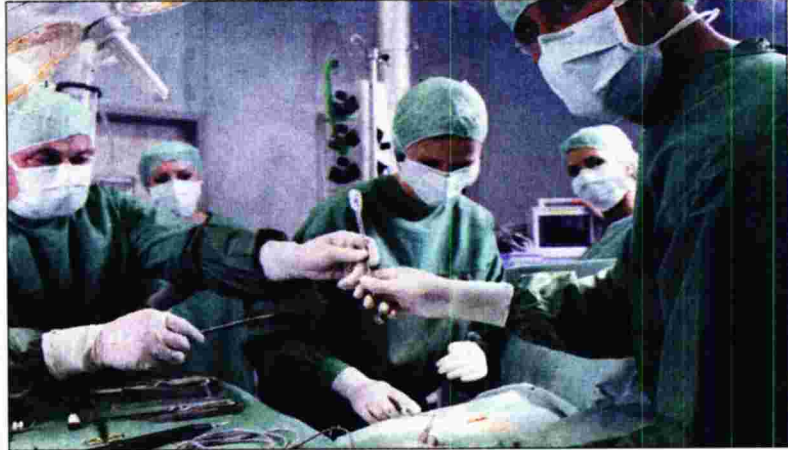
Του
**Ιγντίου
Καϊτεζίδη**

Οι ειδήσεις της επικαιρότητας ποτέ δεν ήταν καλές. Τουλάχιστον στην αναλογία τους ως προς τις κακές. Κυριαρχεί η θεματολογία που έχει εμπορικότητα, άρα οι συγκρούσεις, οι καταστροφές, τα σκάνδαλα, το δελτίο κακών συμβάντων, αστυνομικό και δημοσιογραφικό. Η αναζήτηση και η προβολή της καλής είδησης αποτελούν πλέον ζητούμενα, γι' αυτό και αισθάνομαι ότι η είδηση που διάβασα αξίζει την πρώτη σελίδα τουλάχιστον στη δική μου ματιά των γεγονότων, αφού δεν κατάφερε να βρει χώρο στην πρώτη σελίδα καμιάς εφημερίδας.

Πρόκειται για μια βαθιά κοινωνική είδηση. Για ένα παιδάκι που αντιμετωπίζει πολύ σοβαρό πρόβλημα υγείας και χρειάζεται να μεταβεί στο εξωτερικό για μια ιδιαίτερα δαπανηρή θεραπεία. Και για την οικογένειά του, που δεν έχει την οικονομική δυνατότητα να υποστηρίξει οικονομικά αυτή την ανάγκη ζωής για το παιδί της. Μέχρι στιγμής, στην παραπάνω πληροφορία δεν υπάρχει ακόμη η είδηση.

Χιλιάδες παιδιά και οικογένειες αντιμετωπίζουν καθημερινά τέτοια προβλήματα και δίνουν έναν τεράστιο αγώνα για να κερδίσουν την ελπίδα και την επιβίω-

ση. Και αυτό ας είναι στη σκέψη όλων μας.

Η οικογένεια του παιδιού έκανε έκκληση στα αισθήματα. Ζήτησε τη βοήθεια της ανώνυμης κοινωνίας. Ανθρώπων που δεν γνωρίζει. Με τους οποίους ποτέ δεν βρέθηκε και ποτέ δεν θα βρεθεί. Ζήτησε ανθρωπιά και βρήκε γύρω της χιλιάδες απλωμένα χέρια αγνώστων, έτοιμα να δώσουν.

**Πράξεις δείχνουν
ότι οι λέξεις
«ανθρωπισμός»
και «Ελλάδα» είναι
ταυτόσημες**

Αυτή είναι η είδηση. Η κοινωνία που γίνεται είδηση για στιδήποτε άλλο εκτός από αυτό. Η εικόνα ενός σύγχρονου μικρόκοσμου, στον οποίο φαίνεται ότι κυριαρχούν η ατομικότητα, η αποξέ-

νωση και η αδιαφορία.

Γιατί ποτέ η πρώτη σελίδα δεν έχει χώρο για μια καλή είδηση, σαν τις δεκάδες που προκύπτουν καθημερινά. Και ποτέ, καμία πρώτη σελίδα δεν έδωσε το στίγμα μιας άλλης, ευαίσθητης κοινωνίας, που υπάρχει και προσφέρει, αθέατη και ταπεινή. Μαζί με την αισιοδο-

ξία της είδησης υπάρχει και η μοναδικότητα της ελληνικής κοινωνίας. Που, ενώ θα έλεγε κάποιος ότι έχασε κάθε δεσμό με τις αξίες της προσφοράς, δείχνει έναν αστείρευτο συναισθηματισμό, τον οποίο εκδηλώνει με θαυμαστή συνέπεια. Δίνοντας από αυτό που δεν της περισσεύει, δείχνοντας ότι οι λέξεις «ανθρωπισμός» και «Ελλάδα» παρμένουν ταυτόσημες.

Το τέλος της ιστορίας λέει ότι, χάρη σε αυτή την κοινωνία, που δεν αποτελεί είδηση, το παιδάκι είναι στον δρόμο της θεραπείας. Και, μαζί με τις προσφορές των αγνώστων, έχει μαζί του κάτι ακόμη πιο δυνατό: τις χιλιάδες ευχές τους. Είναι βέβαιο ότι ο κόσμος μας θα γινόταν πολύ καλύτερος, αν μια μέρα οι κακές ειδήσεις στριμώχνονταν, με μικρά γράμματα, στις τελευταίες σελίδες των εφημερίδων και στις πρώτες σελίδες φιλοξενοούνταν ειδήσεις σαν αυτήν.

Δήμαρχος Πυλαίας - Χορτιάτη,
αντιπρόεδρος της Επιτροπής
Θεσμών της ΚΕΔΕ